

εξήσαμεν τὴν μόνον δι' ἀπραγματοποιήτους χιμαίρας; Δὲν ἀναμένομεν ἄλλο τι ἢ μόνον τὸν καπνὸν τοῦτον τῆς δόξης καὶ τῆς εὐτυχίας;

Ἡ Μικρὴ Ἀλέξανδρε, θὰ τὸ μάθης ἡμέραν τινα, ἥτις δὲν εἶναι μακρὰν: ὅτι ἐδῶ κάτω οὐδὲν διαρκές, ἢ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ θεία ἀλήθεια ἥτις χρησιμεύει αὐτῇ ὡς βάσις. Ὁ πυθμὴν μόνος τῆς ἀρετῆς εἶναι ἀσφαλῆς καὶ αἱ ἐπαγγελίαι τῆς ἀληθείας βέβαιαι.

MARIA Σ...

• Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν».

ΦΡΙΤΙΟΦ.

ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

Φίλοι ἀγαπητά,

Θέλεις νὰ χρησιμοποιήσῃς πρὸς στιγμὴν τοὺς ἀγῶνας τῆς σήμερον τὰς συμφορὰς τῆς χθὲς καὶ τὰς ἀπειλὰς, ἅς ἡ αὐρὰν ἐπιλείπει εἰς τοὺς κόλπους τῆς; Θέλεις ἐν διαρροῇ τῆς ἡμέρας νὰ ἀποπτῶσιν ἀπ' ἐμπροσθέν σου πᾶσαι αἱ περικυκλούσαι σε θλίψεις; νὰ κοιμηθῆς λικνιζόμενος ὑπὸ γλυκεροῦ ὄνειρου, ἢ ἡδῶος ἤχου; Θέλεις τέλος νὰ θαυμάσῃς τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου καὶ νὰ δοξάσῃς αὐτόν; Ἐλθέ, ἀκολουθεῖ με εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ· ἄς ἀναβῶμεν ὁμοῦ τὸ βεῦμα τῶν αἰώνων καὶ τὴν ῥῆσιν τῶν ποταμῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ἣ ὁ ἥλιος φεγγαβολεῖ ἐνίοτε καὶ κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐν ἣ οἱ καταρράκται ἀκίνητοῦσιν, ἀποναικούνται ἕνεκα τῆς χειμερίας αὔρας, ἢ περιχαρακούνται ὅπισθεν χιονώδους ἀψίδος. Ἐκεῖ ἐνθα ὁ ἐπὶ τῆς χιονολεούκου τῶν ἐλατῶν κόμης βομβῶν ἄνεμος, καὶ τὸ ψιθυρίζον, ὅταν τὸ ἔαρ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν φωνὴν τοῦ ρυάκιου, διηγούνται εἰς τὸν ξένον ἐκπληκτικὰς διηγήσεις· ἐνθα ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν βράχων τῶν ὀρέων, ὧν τοὺς πρόποδας θωπεύει ὁ βραχίων τῆς θαλάσσης εἶναι κεχαραγμένοι ἄπειροι ἐκπληκτικοὶ καὶ θλιβεροὶ μῦθοι τῶν ὁποίων διὰ νὰ ἐννοήσῃς τὴν γοητείαν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀκούσῃς ἐν τῇ ζωῇ καὶ εὐστρόφῳ γλώσῃ τῇ τόσῳ καλλιμῶρφῳ διὰ τὸν τόπον δι' ὃν ἐπλάσθη. Ἐν τούτοις προσπαθήσωμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰς περιπετείας τοῦ τῶν ἥρωα ἐνδὲς τῶν διηγημάτων τούτων.

ΦΡΙΤΙΟΦ ΚΑΙ ΙΝΓΕΒΟΡΓΗ.

Χίλια καὶ ἐπέκεινα παρῆλθον ἔτη, ἀφ' ὅτου ἐβλέπε τις παρὰ τῷ γέροντι Χίλδιγκ δύο παιδιά, ὧν ὠριότερα δὲν εἶδεν ὁ Βορρᾶς. Συνήξανον ἐξ ἀπαλῶν

ὀνύχων ὁ μὲν δρῦς ὑπερήφανος καὶ ἀκλόνητος, ἡ δὲ φαίδρος κάλυξ ῥόδου· Φριτιόφ, ὁ υἱὸς τοῦ ἐλευθεροῦ χωρικοῦ, Ἰνγεβόργη, ἡ θυγατὴρ βασιλέων. Ἄν ἐβλέπετε τὰ πλάσματα ταῦτα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς μεσημβρίας θὰ ἐλέγετε ὅτι κατῆλθον ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς Φρέικας¹· ἀλλ' ἂν ἐβλέπετε αὐτὰ ὑπὸ τὰς παλυκλάδους ἐλάτους καὶ ὑπὸ τὸ γλυκὺ καὶ ζωηρὸν τῆς σελήνης φῶς, θὰ ἐνομιζέτε ὅτι διήρχοντο διὰ τῶν δασῶν δύο φωτοβόλοι ἔλαφοι.

Πῶς ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τὸ ἀγράφητον, ποθῶν νὰ διδάξῃ καὶ εἰς ἐκείνην τὰ ἱερὰ ρουνικὰ γράμματα! Ἡρέσκειτο νὰ κοπηλατῇ ἐν τῷ ρυακίῳ, ὅπως κινεῖ τὴν λέμβον κατὰ μῆκος παρὰ τὰς ἀκτᾶς· καὶ ὅταν ἔστρεψε τὸ ἰστίον ἐκτύπη δι' αὐτοῦ τὰς ἀπαλὰς αὐτῆς χεῖρας ὅπως χαρίεσσας.

Δὲν ὑπῆρχε δι' αὐτὸν ὑψὸς βράχου προκειμένου νὰ φθάσῃ δι' ἐκείνην ἐν τῇ φώλεᾳ τοῦ ἀετοῦ ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῶν νεφῶν τοὺς διὰ πτελῶν ἔτι κεκαλυμμένους ἀετιδεῖς· καὶ δὲν ὑπῆρχε βάθος ρυακίου δι' αὐτὸν ὅταν ὤφειλε νὰ μεταφέρῃ ἐκείνην διὰ μέσου τοῦ ἀφροῦ τῶν καταρρακτῶν. Τὸ πρῶτον τοῦ ἔαρος ἄνθος, τὸ πρῶτον τῶν δασῶν χαμοκέρασον, ὁ πρῶτος τοῦ θέρους στάχυς εἰς ἐκείνην ὑπ' αὐτοῦ προσεφέροντο· καὶ θὰ τῇ προσέφερε καθ' ἐκάστην καὶ τὴν πρῶτην τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα ἂν μὴ αἱ δυνάμεις τοῦ ἦσαν ἀνθρώπιναι.

Ἄλλ' ἡ παιδικὴ ἡλικία παρέρχεται ταχέως. Ὁ Φριτιόφ, κατέστη ὠριὸς νεανίας, μὲ διάπυρον ἀλλὰ σκεπτικὸν βλέμμα, ἡ δὲ Ἰνγεβόργη νεάνις σώφρων ταπεινὴ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὑγρά βλέφαρά τῆς. Ἀμφοτέρων αἱ καρδίαι ἐμφοροῦνται ὑπὸ νέων αἰσθημάτων.

Τὸ θέρους, ὁ Φριτιόφ, ὁ τολμηρότερος τῶν κυνηγῶν ἐπάλασι στήθος πρὸς στήθος μετὰ τῆς ἀγρίας ἀρκτοῦ· καὶ ὅταν ἐπανέκαμπτεν, ἐπανάκαμπτεν αἰματόφυρτος, ἀλλὰ νικητῆς· ἡ φίλη του κῆρυθαίνετο ὅταν, ἐπιστρέφοντα, τὸν ἐβλεπε φέροντα ἐπ' ὄμου τὴν τριχῶδη τοῦ θηρίου δορᾶν· διότι ἡ γυνὴ θαυμάζει τὸ θάρρος τοῦ ἀνδρός· ἡ ἰσχύς καὶ ἡ καλλονὴ συμπληροῦσιν ἄλληλα. Καὶ ὅταν τὸν χειμῶνα ὑπὸ τὴν λάμπην τῆς φλογὸς ἀνεγίνωσκεν ὁ Φριτιόφ τὰς ἐν τῷ Βαλχάλα περιηγήσεις ἐν ᾧ εἰσὶν αἱ κατοικίαι τῶν θεῶν καὶ θεαινῶν, τὸ πνεῦμα του ἵπτατο μακρὰν πολὺ μακρὰν τῆς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του μυστηριώδους ρουνικῆς γραφῆς. «Ἡ κόμη τῆς Freya, οὕτω ἐσκέπτετο, ἐκυμάτιζεν ὡς ἀγρὸς χρυσιζοντος σίτου, πλὴν οἱ βόστρυχοι τῆς Ἰνγεβόργης σχηματίζουσι χρυσοῦν στέμμα περὶ τοὺς κροτάφους τῆς. Οἱ κυανοὶ τοῦ Φρίγα ὀφθαλμοὶ ἀκτινοβολοῦσιν ὡς ὁ ἀνέφελος οὐρανὸς ἀλλ' ἐγνώρισα δύο ὀφθαλμοὺς πολὺ ὠριαιοτέρους τῶν ἐκείνου. Τῆς Γέρδας αἱ παρειαὶ φαίνονται ὡς ἡ χιών ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ βορείου σέλακος ῥοδόχρους, ἀλλὰ τῆς φίλης μου τὸ πρόσωπον

¹ Σύζυγος τοῦ Odin μία τῶν κυριωτέρων σκανδιναβικῶν θεοτήτων.

ἐρυθροπάξει ὡς ἡ πρώτη! Εὐτυχεῖς, λέγουσιν οἱ ὕμνοι μας, εὐτυχεῖς οἱ τῆς πιστῆς Νάννης τὸν ἔρωτα ἀπολαύοντες· ἀλλὰ γνωρίζω καρδίαν θερμὴν, σταθερὰν ὡς τὴν καρδίαν ἐκείνης· θὰ ἀπέθνησκον εὐτυχῆς ὡς ὁ Βαλδουρ, ἐὰν ἤμην βέβαιος ὅτι ἤθελον μὲ κλαῦσαι ὡς ἐκείνον».

Καὶ ἐν τῷ οὗτος ἀνεροπόλει οὕτω, ἡ νεῆνις συνέδεε δεξιότατα τὸ ἔριον μετὰ τῆς μετᾶξής, τὸν υἱὸν τοῦ χρυσοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀργύρου. Ναί· ὅταν ἐσχεδίαζε τοὺς μετὰ χρυσοῦν ἀσπίδων καὶ ἀκτινοβόλων λογγῶν πολεμιστὰς· εὗρισκε πάντοτε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἕνα, ὅστις ὠμοιάζε πρὸς τὸν Φριτιόφ· καὶ τῆς Ἰνγεβόργης τὸ πρόσωπον κατεκαλύπτετο ὑπὸ ἀγνοῦ ἐρυθρήματος. Καὶ ἐκεῖνος δὲ διερχόμενος βεβήδος καὶ σύννου τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμοὺς ἐποίκιλε τοὺς κορμούς τῶν δένδρων, χαράττων ἐπ' αὐτῶν συνδεδεμένα τὰ στοιχεῖα Φ καὶ Ι. Καθ' ἐκάστην πρωΐαν αὐτὸς ἀνεπόλει ἐκείνης καὶ ἐκείνη αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐσπέρας ὅτε εἰσὶγα ὁ θόρυβος τῆς ἡμέρας ἀνεπόλου ἀλλήλων.

Τέλος ἦλθεν ἡμέρα ὅτε ὁ γέρον Χίλδιγκ λαβὼν κατὰ μέρος τὸν μαθητὴν του· «—Γιέ μου, τῷ εἶπε σοβαρῶς, φυλάχθητι ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς στήθεσί σου ἐμφωλεύοντος ἔρωτος· εἶναι ῥόδον, οὐτινος δὲν θὰ ἀπολαύσης ἢ τὰς ἀκάνθας, τὸ ἄνθος δὲν ἀνήκει σοί· αἱ μοῖραι θέλουσι σᾶς χωρίσει. Γιέ τοῦ Θόρσταν μὴ ἐποφθαλμία ἐπὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Βήλη· αὕτη κατὰ γεται ἐκ τοῦ Ὀδίνου· σὺ δὲν εἶσαι ὁμοῖός της.»

Ὁ Φριτιόφ ἀπεκρίθη γελῶν· «—Εὐκόλως δύναμαι νὰ πλάσω γενεαλογίαν. Ὅταν παλαιῖσας ἐφόνευσα τὴν ἄοκτον, τὸν βασιλεῖα τῶν δασῶν ἐκληρονόμησα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν γενεαλογίαν τῆς· θέλω εὔρει τίτλους ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ὁ ἐλεύθερος δὲν φοβεῖται τινα, ἡ δὲ ἐλπίς φέρει βασιλείαν στέμμα. Ἡ ἰσχὺς ὡσαύτως εἶναι εὐγένεια· καὶ τὸ ξίφος ὑποστηρίζει δικαίαν αἵτησιν. Ἰν' ἀπολαύσω τὴν Ἰνγεβόργην καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Θόρ θέλω ἀντισταθῆ. Τὸ λαμπρὸν μου λευκὸν λείριον ἀνθεῖ ἀταράχως· οὐαὶ τῷ ἐπιζητήσονται τὴν διαίρεσιν ἡμῶν!»

ΛΥΣΙΣ Δ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ: «ΣΥ—ΥΣ».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Γ': «ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ».

Τὸ μὲν Αἰνιγμὰ μετὰ τοῦ προβλήματος ἔλυσαν οἱ κκ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Κραθάρων τῆς Ναυπακτίας καὶ Ἰωάννης Βυκλειδῆς, μόνον δὲ τὸ πρόβλημα οἱ κκ. Κ. Ἀναγνώστου καὶ Δ. Πετροκόκκινος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Φίλοι σκοτίζεσθε
ὀπόταν λείψω.
Ἄν λείψῃ τι...
Τότε κρημνίζεσθε
πάλιν, ἂν λείψω·
τί εἶμαι; τί;...

—Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης διαγωνισμὸς μετὰ τῶν ἐπισημωτέρων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημείων. Τὸ ἐπιλαχὸν πρόσωπον εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἦν ἡ κυρία Julia F. Thomas, φητοῖς τοῦ ἐν Ἰθάκῃ Πανεπιστημίου. Ἡ «Ἀθηναῖς» συγχαίρει τῇ εὐμαθεῖ καὶ φιλέλληνι ταύτῃ Κυρίᾳ.

—Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῆς Φιλαδελφείας, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος Ἑταιρία τις προτίθεται νὰ ἐκθέτῃ σωρὸν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου 180 τόνων τὸ βάρος καὶ 10,000,000 ταλ. ἀξίας ἐκ τῶν μεταλλείων τῆς Βιργινίας καὶ Καλλιφορνίας. Πῶ!.. πῶ!!!

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΡΙΕΤΑΣ ΜΠΕΤΣΟΥ.

Ἦλθε καὶ πάλ' ἡ ἀνοιξί, πέρασανε τὰ χιόνια
Οἱ κάμποι πρασίνισαν
Τὰ δένδρα λουλουδίσαν
Κι' ἤρθαν τὰ χελιδόνια.

Μυρίσαν τὰ τραντάφυλλα, τὰ κρῖνα, τὰ ζουμπούλια
Καὶ ἡ δροσοῦλα τῆς βραδείας
Ποτίζει τ' ἄνθη τῆς ῥοδαῖας
Λαμποκοπᾷ ἡ πούλινα.

Φυσᾷ τ' ἀγέρι σιγανά, τ' ἀηδόνι χαιρετάει
Κι' αὐτὸ κρυμμένο· στὰ κλαριά
Χαίρεται τὴν ἐλευθερίᾳ
Γλυκὰ σὰν κελαδάη.

Πέρα 'στὸν κάμπο βόσκουνε χαρούμενα τ' ἀρνάκια
Καὶ ὁ βοσκὸς τὰ καρτερᾷ
Κι' αὐτὰ κινεῖνε μὲ χαρὰ
Γαλιν, γλιν τὰ κουδουνάκια.

Γελᾷ ὁ οὐρανός, ἡ γῆ, οἱ κάμπ' ὅλα γελοῦνε
Κι' αὐτὰ τὰ πεῦκα στὰ βουνά
Γέρνουν κι' ἐκείνα ταπεινά
Τὸ Μάι χαιρετοῦνε.

'Στοὺς κήπους πᾶν ἡ εὐμορφαις κι' ὁ ζέφυρος σιμά τους
Κι' ἀγερνὸς ἀπὸ 'ψηλὰ
Θαρρεῖς κι' ἐκεῖνος ταῖς φιλᾷ
Καὶ παίζει 'στὰ μαλλιά τους.

Ψάλλω κι' ἐγὼ τὴν ἀνοιξί που βλέπω τ' ὄρφανά μου
Μεσ' στὰ χορτάρια τὰ χλωρὰ
Νὰ κόβουν ἄνθη δροσερὰ
Νὰ βίχουν στὴν ποδιά μου.